

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 3 december 2019*

”Dumpning – Import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Kina och Taiwan – Slutgiltig antidumpningstull – Genomförandeförordning (EU) 2015/1429 – Artikel 2.3 och 2.5 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.3 och 2.5 i förordning (EU) 2016/1036) – Artikel 2.1 och 2.2 i förordning nr 1225/2009 (nu artikel 2.1 och 2.2 i förordning 2016/1036) – Beräkning av normalvärdet – Beräkning av produktionsvärdet – Försäljning av en liknande produkt avsedd för förbrukning på hemmamarknaden”

I mål T-607/15,

Yieh United Steel Corp., Kaohsiung City (Taiwan), företrätt av D. Luff, advokat,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av J.-F. Brakeland och A. Demeneix, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, Luxemburg (Luxemburg), företräd av J. Killick, G. Forwood och C. Van Haute, advokater,

intervenient,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1429 av den 26 augusti 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 224, 2015, s. 10),

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av samt ordföranden E. Buttigieg (referent), samt domarna B. Berke och M. J. Costeira,

justitiesekreterare: handläggaren S. Bukšek Tomac,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 18 juni 2019,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, Yieh United Steel Corp, är ett bolag etablerat i Taiwan som bland annat bedriver verksamhet inom tillverkning och distribution av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål (nedan kallad den berörda produkten).
- 2 För tillverkningen av den berörda produkten använder sökanden varmvalsade ringar eller rullar som råvara som antingen tillverkas direkt av sökanden eller inhandlas hos Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd (nedan kallat LISCO), ett närstående bolag etablerat i Kina som tillverkar varmvalsade ringar eller rullar. Sökanden säljer den berörda produkten till kunder i Europeiska unionen och till kunder på dess hemmamarknad, som består av producenter och distributörer i efterföljande led som är oberoende i förhållande till den berörda produkten och dess närstående producent i efterföljande led, bolaget Yieh Mau.
- 3 Till följd av ett klagomål som ingavs den 13 maj 2014 av Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (nedan kallat Eurofer), offentliggjorde Europeiska kommissionen den 26 juni 2014 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande avseende import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT C 196, 2014, s. 9), i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22), ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21) (nedan kallad grundförordningen).
- 4 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 januari 2013–31 december 2013 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av de utvecklingstendenser som var relevanta för bedömningen av skadan omfattade perioden 1 januari 2010–31 december 2013.
- 5 Den 22 september 2014 ingav sökanden och dess närstående bolag sina svar på kommissionens frågeformulär i antidumpningsundersökningen. Mellan den 17 och den 20 november 2014 företogs ett kontrollbesök på plats hos sökanden i Taiwan.
- 6 Den 24 mars 2015 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2015/501 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 79, 2015, s. 23, nedan kallad den preliminära förordningen). Genom den preliminära förordningen infördes en preliminär antidumpningstull på 10,9 procent på sökandens berörda produkt.
- 7 Genom skrivelse av den 25 mars 2015 meddelade kommissionen sökanden sina preliminära slutsatser och redogjorde för de väsentliga omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull (nedan kallade de preliminära slutsatserna).
- 8 I de preliminära slutsatserna behandlade kommissionen bland annat frågan om dess vägran att göra avdrag för återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten, och frågan om dess beslut att vid fastställandet av normalvärdet inte beakta delar av sökandens försäljning i exportlandet.
- 9 Den 20 april 2015 inkom sökanden med ett yttrande över de preliminära slutsatserna.

- 10 Den 23 juni 2015 skickade kommissionen sina slutgiltiga slutsatser till sökanden. Den 3 juli 2015 lämnade sökanden in sina synpunkter på dessa slutsatser.
- 11 Den 26 augusti 2015 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2015/1429 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 224, 2015, s. 10) (nedan kallad den angripna förordningen), varigenom den preliminära förordningen ändrades och en preliminär antidumpningstull på 6,8 procent infördes på import till unionen av den berörda produkten som tillverkades av bland andra sökanden.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 12 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 27 oktober 2015 väckte sökanden förevarande talan.
- 13 Den 23 december 2015 tilldelades målet första avdelningen vid tribunalen.
- 14 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 18 mars 2016 ansökte Eurofer om att få intervensera i förevarande mål till stöd för kommissionens yrkanden.
- 15 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 18 april 2016 begärde sökandena att vissa uppgifter i ansökan, svaromålet och repliken skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till Eurofer om Eurofer senare skulle tillåtas att intervensera. Sökanden bifogade en icke-konfidentiell version av nämnda inlagor till sin ansökan.
- 16 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 19 maj 2016 begärde kommissionen att vissa uppgifter i dupliken skulle behandlas konfidentiellt och bifogade en icke konfidentiell version av dupliken till sin begäran.
- 17 Ordföranden på tribunalens första avdelning tillät genom beslut av den 20 juli 2016 Eurofer att intervensera. Eftersom sökanden och kommissionen, i enlighet med artikel 144.2 i tribunalens rättegångsregler, har begärt konfidentiell behandling av vissa uppgifter i de inlagor som nämns i punkterna 15 och 16 ovan, har nämnda beslut provisoriskt begränsat delgivningen av nämnda inlagor till intervenienten till att avse sökandens och kommissionens icke-konfidentiella versioner, i avvaktan på intervenientens eventuella synpunkter på begäran om konfidentiell behandling.
- 18 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 22 augusti 2016 begärde sökanden att vissa uppgifter i dupliken skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till intervenienten och bifogade en icke konfidentiell konsoliderad version av dupliken till sin begäran.
- 19 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 12 september 2016 bestred intervenienten delvis begäran om konfidentiell behandling av ansökan, svaromålet och repliken.
- 20 Genom beslut av den 6 oktober 2016 tilldelades målet tribunalens andra avdelning i enlighet med artikel 27.5 i rättegångsreglerna.
- 21 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 9 januari 2017 begärde sökanden att vissa uppgifter i dess yttrande över interventionsinlagan skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till intervenienten och bifogade en icke konfidentiell version av dessa synpunkter till sin begäran.
- 22 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 1 april 2017 bestred intervenienten delvis begäran om konfidentiell behandling av sökandens yttrande över interventionsinlagan.

- 23 Genom beslut av den 27 september 2017, Yieh United Steel/kommissionen (T-607/15, ej publicerat, EU:T:2017:698), biföll ordföranden på tribunalens andra avdelning delvis sökandens och kommissionens ansökningar om konfidentiell behandling.
- 24 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 20 mars 2018 begärde sökanden att vissa uppgifter i dess kompletterande yttrande över interventionsinlagan skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till intervenienten och bifogade en icke konfidentiell version av dessa synpunkter till sin begäran.
- 25 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 23 maj 2018 begärde sökanden att få yttra sig muntligen.
- 26 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i den angripna förordningen, i den del de rör sökanden, samt
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Kommissionen har, med stöd av intervenienten, yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
  - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 28 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat två grunder avseende åsidosättande av artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen (nu artikel 2.3 och 2.5 i förordning 2016/1036) respektive åsidosättande av artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen (nu artikel 2.1 och 2.2 i förordning 2016/1036).

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen och maktmissbruk

- 29 Sökanden har gjort gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att vägra att godta dess begäran om att få göra avdrag för värdet på återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten. Kommissionen har felaktigt vägrat att undersöka dess bokföring och dess metod för kostnadsfördelning och den felaktiga beräkning som den skulle ha begått omfattas inte av det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över. Denna vägran medförde en ökning av sökandens produktionskostnader och andelen produkttyper för vilka normalvärdet hade konstruerats på grund av försäljningen till priser som understeg tillverkningskostnaderna, vilket således ledde till ett totalt sett högre normalvärde.
- 30 För det första åsidosatte kommissionen artikel 2.5 i grundförordningen genom sin vägran att beakta sökandens bokföring och den metod för fördelning av kostnader som den tillämpat på förluster från varmvalsade ringar och rullar som hade konstaterats vid tillverkningen av den berörda produkten.
- 31 Sökanden har i detta avseende hävdats att den, i motsats till vad kommissionen har påstått, inkluderat produktionsförlusten i beräkningen av den berörda produktens produktionskostnader som presenterats för kommissionen. Sökanden har påpekat att den i sitt yttrande över de preliminära slutsatserna av den 20 april 2015, på grundval av den bokföring som den redogjort för i frågeformuläret, angett att den på ett adekvat sätt i sin tabell över produktionskostnaderna hade inkluderat alla produktionsförluster i varje produktionsled vad gäller såväl de ringar och rullar som den tillverkat som de som inköpts av dess närstående leverantör, LISCO. Den metod som tillämpas

består i att fastställa en ”produktionsförlust per enhet”, i form av en kvot för de råvaror som används i alla produktionsled, som inte tilldelas materialkostnaden, utan produktionskostnaderna i nästa produktionsled, vilket kallas för ”omställningskostnaden”. Produktionsförlusten bokförs således inte som en materialkostnad utan som en omställningskostnad. Denna metod för fördelning av produktionskostnaderna, som kallas ”systemet för produktionskostnader per enhet”, är en välkänd teknik som är allmänt erkänd internationellt och i Taiwan i den mening som avses i artikel 2.5 i grundförordningen, vilket sökanden har förklarat för kommissionen såväl vid kontrollbesöket som i sitt yttrande över de preliminära slutsatserna.

- 32 Kommissionen har genom att underlåta att beakta de kontrollerade uppgifterna och sökandens metod för fördelning av kostnader och genom att vägra att beakta det sätt på vilket sökanden hade bokfört förlusten av produktionen i sina produktionskostnader dragit en uppenbart felaktig slutsats beträffande produktionsförlusten.
- 33 Sökanden har gjort gällande att det måste finnas en balans mellan kommissionens skyldighet att genomföra en undersökning i tid och de ekonomiska aktörernas legitima rätt att få sina faktiska uppgifter beaktade under en neutral och objektiv undersökning och att den undersökande myndigheten ska använda den berörda producentens redovisningssystem när det ”på ett lämpligt sätt och i tillräcklig hög grad” återspeglar kostnaderna för tillverkningen av den berörda produkten.
- 34 Kommissionen har emellertid inte bestritt att de räkenskaper som sökanden har åberopat har varit föremål för en revision och att sökanden vanligtvis använder den metod för kostnadsfördelning som kallas för ”systemet för produktionskostnader per enhet”. Kommissionen har inte visat på vilket sätt kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten inte, på ett rimligt sätt, återspeglas i bokföringen, utan har enbart uttryckt tvivel om att denna metod i förevarande fall kanske inte återspeglar det verkliga värdet av varje kostnadspost. Dessa tvivel följer emellertid av en olämplig beräkningsmetod och kommissionens motsägelsefulla användning av sökandens bokföring, utan att denna har visat på vilket sätt den alternativa metod som den tillämpat skulle vara mer tillförlitlig och bättre återspegla det verkliga värdet av varje kostnadspost, vilket innebär ett åsidosättande av artikel 2.5 i grundförordningen.
- 35 Sökanden har närmare bestämt gjort gällande att kommissionen i sina preliminära slutsatser och sina slutgiltiga slutsatser samt i den angripna förordningen har åberopat den omständigheten att sökanden inte hade bokfört förlusten av tillverkningen av varmvalsade ringar eller rullar som inköpts av LISCO i produktionskostnaden för den berörda produkten. Denna slutsats utgör redan i sig en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. De förklaringar som kommissionen lämnat i sina preliminära slutsatser, sina slutgiltiga slutsatser och i den angripna förordningen är dessutom även uppenbart vinklade och felaktiga.
- 36 Sökanden har i detta avseende för det första påpekat att den beräkningsmetod som kommissionen har använt i sina preliminära slutsatser för att beräkna volymen varmvalsade ringar eller rullar som förbrukas vid framställningen av den berörda produkten, enligt vilken denna volym är lika med den totala råvarukostnaden per varmvalsad ring eller rulle som inköpts relativt inköpskostnaden för varmvalsade ringar eller rullar, inte är lämplig med hänsyn till dess metod för bokföring av kostnader. Detta konstaterande vederlägger kommissionens felaktiga slutsats att volymen varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats var lika med produktionsvolymen för den berörda produkten, medan volymen råvaror som förbrukas skulle ha varit större än volymen av den berörda produkten, om produktionsförlusten hade bokförts på ett korrekt sätt.
- 37 Vidare är även de skäl som kommissionen har anfört i de slutgiltiga slutsatserna felaktiga. För det första var inte någon av de uppgifter som sökanden lämnat vid redogörelsen för sin bokföringsmetod ny för kommissionen när de preliminära slutsatserna meddelades, eftersom alla kostnadsfördelningar, inklusive de som hänför sig till produktionsförlusten, klart hade hämtats från den tabell över produktionskostnader som sökanden hade tillhandahållit i sitt svar på antidumpningsfrågeformuläret,

det vill säga tabellen i bilaga 54 till detta frågeformulär. Sökanden har i sitt svar på de preliminära slutsatserna även lämnat in ett nytt arbetsblad där omställningskostnaderna delades upp i syfte att visa produktionsförlusten. Detta arbetsblad hade utarbetats uteslutande på grundval av uppgifterna i de preliminära slutsatserna.

- 38 För det andra hade den produktionsförlust per enhet som den använde sig av för att bokföra omställningskostnaden tillämpats som ett värde på samtliga kostnadsposter för omställning, inklusive på de allmänna kostnaderna. Sökanden säkerställde sålunda på lämpligt sätt att samtliga kostnader i samband med produktionsförlusten, inbegripet den förlust som de allmänna kostnaderna för att framställa "förlorat" material medfört, redovisades på ett korrekt sätt i dess kostnadsredovisningssystem.
- 39 För det tredje är kostnaden för de råvaror som ingår i produktionsförlusten, i motsats till vad kommissionen har påstått, inte lägre än det belopp som begärts som avdrag för metallskrot, vilket framgår av sökandens förklarande kalkylblad som det hänvisas till ovan i punkt 37. Kommissionen har således uppenbarligen underlåtit att beakta de faktiska uppgifterna och sökandens kostnadsredovisningsmetod avseende produktionsförlusten. Till detta kommer att om kommissionen på ett korrekt sätt hade beaktat de uppgifter som lämnats och om den hade följt den metod som den själv använt i sina preliminära slutsatser för att fastställa förbrukningen av råvaror, skulle den ha kunnat fastställa den faktiska "volymen" råvaror som förbrukats vid framställningen av den berörda produkten.
- 40 Slutligen hade kommissionen, i den angripna förordningen, med lätthet kunnat beräkna den faktiska "volymen" varmvalsade ringar eller rullar som förbrukas för framställningen av den berörda produkten på grundval av tillgängliga uppgifter genom att använda den metod som den själv hade tillämpat i det preliminära skedet, i motsats till vad kommissionen har hävdats i skäl 61 i den angripna förordningen.
- 41 Sökanden har även tillbakavisat kommissionens påstående att den hade lämnat "fragmentariska och fluktuerande" uppgifter avseende produktionskostnaderna under undersökningsperioden och efter kontrollbesöket. Sökanden har i detta avseende påpekat att den har besvarat samtliga punkter i sitt svar på frågeformuläret, att den därefter, inom den föreskrivna fristen, besvarat alla de frågor som kommissionen hade ställt före, under och efter kontrollbesöket, att den förklarat varför produktionskostnaderna hade ändrats när den, på kommissionens begäran, översände den andra tabellen över produktionskostnader, att den svarat på hela det kompletterande frågeformulär som kommissionen hade översänt den 9 februari 2015 efter kontrollbesöket och att den på nytt redogjort för sin metod för kostnadsfördelning i sitt yttrande över de preliminära slutsatserna i vilka beslutet att inte godta avdraget för metallskrot för första gången nämndes. En sådan metod innebär att all information om volymen varmvalsade ringar eller rullar blir överflödig. Denna information var emellertid tillgänglig för kommissionen.
- 42 Kommissionens påstående att den inte förfogade över tillräckliga uppgifter om den "volymen" varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten "som är nödvändiga för att kontrollera riktigheten av [sökandens] uppgifter" är således också felaktigt.
- 43 För det första hade uppgifterna om volymen "svarta" ringar eller rullar, det vill säga de ringar eller rullar som inköps och används för framställning av den berörda produkten, enligt sökanden tillhandahållits i bilaga 56 till svaret på frågeformuläret. Vidare anförde sökanden i tabellen i bilaga 6 med rubriken "Avstämning av försäljningen" (handling med rubriken "Erkännande per produkttyp") som upprättats under kontrollbesöket volymen "svarta" ringar eller rullar som hade sålts, som samtliga hade tillverkats av den berörda produkten. Kommissionen kunde därför ha fastställt den volym "svarta" ringar eller rullar som köpts eller förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten genom en ganska enkel beräkning. De uppgifter om volymen som krävdes hade följaktligen lämnats under det administrativa förfarandet. Sökanden gjorde även en klar åtskillnad mellan "svarta" ringar och rullar och "vita" ringar och rullar (eller "nr 1") som köpts och sålts. För det andra har

sökanden anfört att den alltid har besvarat kommissionens frågor under undersökningen och att de specifika uppgifterna om volymen varmvalsade ringar eller rullar som köpts och förbrukas vid tillverkningen av den berörda produkten inte efterfrågades i svaret på frågeformuläret, även om bilaga 56 till svaret på frågeformuläret innehöll information om volymen "svarta" ringar eller rullar. Vid kontrollen lämnade sökanden även information om volymen "svarta" ringar eller rullar som hade sålts efter den kompletterande behandlingen (tabellen i bilaga 6 "Avstämning av försäljningen"), vilket gjorde det möjligt att fastställa volymen "svarta" ringar eller rullar som använts vid tillverkningen i efterföljande led. Efter kontrollen översände kommissionen ett kompletterande frågeformulär i vilket den inte begärde ytterligare upplysningar om volymen varmvalsade ringar eller rullar som hade inköpts eller förbrukats. För det tredje var uppgifterna om volymen varmvalsade ringar eller rullar som hade inköpts inte relevanta i förevarande fall, eftersom kommissionen under alla omständigheter hade beslutat att inte beakta kostnaden för dessa inköp och ersätta den med kostnaden för varmvalsade ringar eller rullar som tillverkats inom företaget.

- 44 Sökanden har tillagt att alla de uppgifter och alla de handlingar som sökanden har lämnat till kommissionen efter kontrollbesöket, vilket har skett på kommissionens begäran, och i dess yttrande över kommissionens slutsatser, grundade sig på de uppgifter och tabeller som kommissionen hade mottagit före kontrollbesöket eller som kommissionen själv hade lämnat och krävde ingen formell kontroll.
- 45 Kommissionen har inte kunnat visa någon handling som styrker att den tydligt begärt att sökanden skulle tillhandahålla kommissionen de uppgifter som påstås saknas avseende volymen varmvalsade ringar eller rullar som har inköpts och förbrukats och att sökanden har vägrat att lämna ut dem, eftersom sökanden i själva verket först i den handling som innehåller de slutgiltiga slutsatserna fick kännedom om att kommissionen ansåg att den faktiska volymen råvara som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten var problematisk.
- 46 Sökanden har mer allmänt påpekat att kommissionen aldrig formellt har begärt upplysningar om volymen, att denna fråga varken ställdes i standardfrågeformuläret eller i det kompletterande frågeformuläret, att kommissionen enbart begärt dessa upplysningar en enda gång under kontrollen, att sökanden lämnat upplysningar om den volym som det hänvisas till i bilaga 56 till frågeformuläret, att kommissionen emellertid aldrig återkom till denna fråga när den under kontrollen framförde ståndpunkten, som den slutligen höll fast vid, att kostnaderna för inköpta varmvalsade ringar eller rullar skulle ersättas med kostnaden för varmvalsade ringar eller rullar som hade tillverkats inom företaget och att kommissionen efter kontrollen endast hade begärt att få en ny tabell över produktionskostnader där kostnaden för de ringar eller rullar som köpts skulle ersättas med kostnaden för ringar eller rullar som tillverkats inom företaget.
- 47 Sammanfattningsvis är kommissionens påståenden att sökanden inte har lämnat tillräckligt med uppgifter eller underlåtit att fullgöra sin samarbetskyldighet ogrundade och kan inte motivera dess vägran att godta sökandens räkenskaper och den sedvanliga metoden för kostnadsfördelning som sökanden tillämpat, vilket klart strider mot artikel 2.5 i grundförordningen.
- 48 För det andra har kommissionen, på grund av nämnda överträdelse, kommit fram till den uppenbart felaktiga slutsatsen att sökanden inte fullt ut har tagit hänsyn till produktionsförlusten för varmvalsade ringar eller rullar som köpts in i produktionskostnaden för den berörda produkten, på så sätt att kommissionen även felaktigt beslutade att inte godta avdraget för återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten, vilket på ett artificiellt sätt höjde normalvärdet i strid med artikel 2.3 i grundförordningen.
- 49 Sökanden har i detta avseende påpekat att om, såsom kommissionen har hävdat, den situation som är föremål för prövning omfattas av artikel 2.4 i grundförordningen (nu artikel 2.4 i förordning 2016/1036), som innehåller förklaringar till artikel 2.3 i denna förordning, är sistnämnda artikel med nödvändighet relevant. Dessutom avser denna punkt 3 tydligt den påstådda försäljningen till underpris

genom att de priser som är ”onaturligt låga” betonas. Slutligen anges endast i artikel 2.3 i grundförordningen att normalvärdet ska beräknas, varför kommissionens felaktiga beräkning som innebär att normalvärdet ökar på ett artificiellt sätt innebär ett åsidosättande av denna artikel.

- 50 För det tredje gjorde kommissionen sig även skyldig till maktmissbruk genom att inte medge avdrag för återvunnet metallskrot, eftersom den tillämpat antidumpningslagstiftningen för att skydda unionsindustrin utöver den jämvikt som förhandlats fram av Världshandelsorganisationen (WTO) för den berörda produkten.
- 51 Kommissionen och intervenienten har bestritt sökandens argument.
- 52 Det ska för det första erinras om att fastställande av normalvärdet, såsom domstolen påpekat, utgör ett av de viktigaste skedena innan det kan slås fast huruvida det eventuellt förekommer dumpning. Det framgår härvid av såväl ordalydelsen som systematiken i artikel 2.1 första stycket i grundförordningen (nu artikel 2.1 första stycket i förordning 2016/1036) att, vid fastställandet av normalvärdet, hänsyn i princip främst ska tas till det pris som faktiskt betalas eller ska betalas vid normal handel. Enligt artikel 2.3 första stycket i grundförordningen (nu artikel 2.3 första stycket i förordning 2016/1036) är det nämligen endast möjligt att avvika från denna princip om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen inte möjliggör någon riktig jämförelse. Dessa undantag från metoden för att fastställa normalvärdet på grundval av verkliga priser är uttömmande (se dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkterna 20 och 21 och där angiven rättspraxis).
- 53 Domstolen har även påpekat att syftet med begreppet normal handel är att säkerställa att normalvärdet i så hög grad som möjligt motsvarar det normala priset för en likadan produkt på exportörens hemmamarknad. Om villkoren och förutsättningarna för en försäljning skiljer sig från de affärsmetoder som tillämpas för den likadana produkten på nämnda marknad vid den relevanta tidpunkten för fastställande av dumpning utgör den försäljningen inte en lämplig grund för fastställande av normalvärdet för den likadana produkten på nämnda marknad (dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 28).
- 54 Varken avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT) (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 121), (nedan kallat antidumpningsavtalet), som återfinns i bilaga 1 A till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3), eller grundförordningen innehåller någon definition av begreppet normal handel. I artikel 2 i grundförordningen föreskrivs visserligen uttryckligen två typer av försäljning som på vissa villkor inte kan anses vara normal handel. För det första anges i artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen (nu artikel 2.1 tredje stycket i förordning 2016/1036) att priser mellan parter som förefaller vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det undantagsvis fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna (se dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 23 och där angiven rättspraxis). För det andra följer det av artikel 2.4 första stycket i grundförordningen (nu artikel 2.4 första stycket i förordning nr 2016/1036) att försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet får anses utgöra icke normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet endast förbigås om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid (se dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkterna 23 och 24 och där angiven rättspraxis).
- 55 I artikel 2 i grundförordningen ges inte någon uttömmande förteckning över metoder för att fastställa huruvida priserna betalades vid normal handel. Domstolen har redan slagit fast att begreppet normal handel avser arten av försäljningen i sig. Nämnda begrepp är avsett att med avseende på fastställandet

- av normalvärdet utesluta situationer i vilka försäljning på hemmamarknaden inte sker på normala handelsvillkor, särskilt när en produkt säljs till ett pris som understiger tillverkningskostnaderna eller när transaktioner görs mellan parter som har kommersiellt samband eller har en överenskommelse om kompensation (se dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 25 och där angiven rättspraxis).
- 56 I förevarande fall är det utrett att kommissionen i sin undersökning har använt 784 typer av den berörda produkten, som sökanden tillverkar, och som identifierats genom produktkontrollnummer, för att jämföra den berörda produktens normalvärde med exportpriserna för denna produkt. Denna visade att försäljningsvolymen på den inre marknaden för 21 produkttyper utgjorde mindre än 5 procent av de volymer som exporterats till unionen, vilket innebar att den aktuella inhemska försäljningen inte var representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Slutsatsen att kommissionen, i motsats till vad sökanden har påstått, för en endast liten del av sökandens försäljning ansåg att försäljningspriset var lägre än produktionskostnaderna i den mening som avses i artikel 2.4 i samma förordning, är resultatet av kommissionens avslag på ansökan om avdrag för återvunnet metallskrot från de aktuella produktionskostnader som sökanden hade begärt i tabell i bilaga 54 till svaret på antidumpningsfrågeformuläret.
- 57 Såsom framgår av punkterna 30, 48 och 50 ovan har sökanden till stöd för denna grund gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen och gjort sig skyldig till maktmissbruk genom sitt beslut att vägra avdrag för värdet av metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten.
- 58 Vad för det första gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 2.3 i grundförordningen, ska det erinras om att det i denna bestämmelse anges att om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa. I samma bestämmelser anges att en särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i första meningen bland annat när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer (dom av den 15 september 2016, PT Musim Mas/rådet, T-80/14, ej publicerad, EU:T:2016:504, punkt 64).
- 59 Såsom har påpekats i punkterna 52–55 ovan, är syftet med begreppet normal handel som avses i artikel 2.3 i grundförordningen att vid fastställandet av normalvärdet utesluta sådana situationer där försäljning på hemmamarknaden inte sker på normala handelsvillkor, särskilt när en produkt säljs till ett pris som understiger tillverkningskostnaderna i den mening som avses i artikel 2.4 första stycket i samma förordning.
- 60 Den omständigheten att normalvärdet i förevarande fall har konstruerats för ett antal handelstransaktioner som har rapporterats av sökanden följer inte av att ”en särskild marknadssituation för den berörda produkten” i den mening som avses i artikel 2.3 i grundförordningen har konstaterats, i motsats till vad sökanden har antytt, utan är en direkt följd av kommissionens slutsats att den berörda produkten såldes till priser som understeg summan av tillverkningskostnaderna per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i den mening som avses i artikel 2.4 första stycket i grundförordningen, till följd av kommissionens avslag på sökandens begäran om avdrag för metallskrot.
- 61 Ett åsidosättande av artikel 2.3 i grundförordningen, genom en uppräknig av de olika situationer som är avgörande för den undersökande myndighetens skyldighet att konstruera normalvärdet för den exporterande tillverkarens berörda produkt, kan således under alla omständigheter inte fastställas för

att ogiltigförklara den angripna förordningen oberoende av om det har konstaterats att artikel 2.4 i samma förordning har åsidosatts. Såsom har påpekats, bland annat i punkt 60 ovan, utesluter den angripna förordningen viss försäljning på hemmamarknaden från fastställandet av normalvärdet på grund av att den inte varit gynnsam i den mening som avses i artikel 2.4 i grundförordningen, medan sökanden i övrigt i förevarande mål inte har bestritt den metod som kommissionen tillämpat för att konstruera normalvärdet, som anges i artikel 2.3 i grundförordningen.

- 62 Vad för det andra gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 2.5 i grundförordningen, ska det erinras om att konstaterandet att försäljningen av den berörda produkten inte var gynnsam i den mening som avses i artikel 2.4 i grundförordningen var en följd av kommissionens vägran att, i avsaknad av tillräcklig bevisning, godta begäran om att från produktionskostnaden för den berörda produkten dra av värdet av det återvunna metallskrotet från förlusten av varmvalsade ringer eller rullar som uppkommer vid tillverkningen av den berörda produkten. Sökanden anser att nämnda vägran inte enbart strider mot artikel 2.3 i grundförordningen, utan även mot artikel 2.5 i denna, eftersom kommissionen felaktigt vägrat att beakta sökandens bokföring och den metod för kostnadsfördelning som tillämpats på produktionsförluster.
- 63 Det framgår av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen (nu artikel 2.5 första stycket i förordning 2016/1036) att tillverkningskostnaderna normalt ska beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.
- 64 I artikel 2.5 andra stycket i grundförordningen (nu artikel 2.5 andra stycket i förordning nr 2016/1036) anges att om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.
- 65 I artikel 2.5 tredje stycket i grundförordningen (nu artikel 2.5 tredje stycket i förordning 2016/1036) föreskrivs att bevis som framläggs för kostnadsfördelning ska beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare.
- 66 Det följer således av ordalydelsen i artikel 2.5 första stycket i grundförordningen att bokföringen för den part som är föremål för undersökningen är den främsta källan till information för att fastställa tillverkningskostnaderna för den berörda produkten och att uppgifter i nämnda bokföring i allmänhet används och att de undantagsvis anpassas eller ersätts av en annan rimlig grund. Med hänsyn till principen att en avvikelse eller ett undantag från en huvudregel ska tolkas restriktivt, finns det anledning att tolka undantagsbestämmelsen i artikel 2.5 i grundförordningen restriktivt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 september 2016, PT Musim Mas/rådet, T-80/14, ej publicerad, EU:T:2016:504, punkterna 68, 69 och 83).
- 67 Dessutom, vad gäller bevisbördan för att det finns omständigheter som motiverar en tillämpning av artikel 2.5 första stycket i grundförordningen, ankommer det på institutionerna att grunda sin bedömning av nödvändigheten av att underlåta att beakta de tillverkningskostnader som anges i bokföringen för den part som är föremål för undersökningen och att ersätta dessa med ett annat pris som anses vara rimligt, på bevis eller i vart fall indicier som pekar på att den faktor på grundval av vilken justeringen görs föreligger (se dom av den 15 september 2016, PT Musim Mas/rådet, T-80/14, ej publicerad, EU:T:2016:504, punkt 82).
- 68 Det ska slutligen även erinras om att institutionerna, i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma (se dom av den

23 september 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/rådet, T-296/06, ej publicerad, EU:T:2009:347, punkt 40 och där angiven rättspraxis). Unionsdomstolarnas prövning av institutionernas bedömningar ska endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se dom av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet, T-35/01, EU:T:2004:317, punkterna 48 och 49 och där angiven rättspraxis, och dom av den 4 oktober 2006, Moser Baer India/rådet, T-300/03, EU:T:2006:289, punkt 28 och där angiven rättspraxis). Denna begränsade rättsliga kontroll omfattar i synnerhet valet mellan de olika metoderna för beräkning av dumpningsmarginalen och bedömningen av en produkts normalvärde (se dom av den 23 september 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/rådet, T-296/06, ej publicerad, EU:T:2009:347, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

- 69 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som det ska prövas huruvida kommissionens vägran att godta det avdrag för återvunnet metallskrot som sökanden begärt från produktionskostnaden för den berörda varan innebär ett åsidosättande av artikel 2.5 i grundförordningen.
- 70 För det första är det, såsom framgår av den rättspraxis som det har erinrats om i punkterna 66 och 67 ovan, uppenbart att artikel 2.5 i grundförordningen inte medför någon skyldighet för kommissionen att villkorslöst och utan att genomföra nödvändiga kontroller godta de uppgifter om produktionskostnaderna och om avdraget för metallskrot som återfinns i sökandens bokföring.
- 71 Denna slutsats bekräftas av artikel 6.8 i grundförordningen (nu artikel 6.8 i förordning 2016/1036) där det föreskrivs att utom under de omständigheter som avses i artikel 18 (nu artikel 18 i förordning 2016/1036) ska i görligaste mån riktigheten av de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas undersökas (se, analogt, dom av den 15 juni 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punkt 32), vilket gäller oaktat sökandens påstående enligt vilket för det första metoden om kostnadsfördelning som kallas "systemet för produktionskostnader per enhet" som den tillämpat för att beräkna produktionskostnaden för den berörda produkten är välkänd och accepterad, och för det andra sökandens bokföring överensstämde med allmänt erkända bokföringsprinciper i Taiwan. På samma sätt föreskrivs i artikel 6.6 i antidumpningsavtalet att förutom i fall som anges i artikel 6.8, ska myndigheterna under undersökningens gång "försäkra sig om riktigheten av de uppgifter som berörda parter lämnat och som beslut grundas på". Denna kontrollskyldighet är, i samband med införandet av antidumpningsåtgärder, ett uttryck för en mer allmän princip som innebär att varje instans, trots att den har ett stort utrymme för skönmässig bedömning, ska göra en noggrann prövning och grunda sin bedömning på tillräckligt kvalificerad bevisning (se, analogt, dom av den 12 december 2014, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-643/11, EU:T:2014:1076, punkt 101 (ej publicerad)).
- 72 Det ska i detta sammanhang särskilt erinras om att det framgår av artikel 6.2 i grundförordningen (nu artikel 6.2 i förordning 2016/1036) att ett frågeformulär ska upprättas och överlämnas till de berörda parterna av kommissionen, för att erhålla de upplysningar som är nödvändiga för antidumpningsundersökningen och att nämnda parter är skyldiga att tillhandahålla kommissionen de uppgifter som gör det möjligt för den att genomföra antidumpningsundersökningen (dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (Kina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkterna 50 och 51).
- 73 Denna slutsats stöds även av artikel 16.1 och 16.3 i grundförordningen (nu artikel 16.1 och 16.3 i förordning 2016/1036) där det för det första föreskrivs att kommissionen är behörig att genomföra besök för att bland annat kontrollera de uppgifter som lämnats om dumpning och skada och för det andra att de berörda företagen ska underrättas om vilka slags uppgifter som ska kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som kan komma att krävas vid sådana besök, vilket inte bör utesluta att det mot bakgrund av de uppgifter som framkommer vid kontrollbesöket kan krävas att ytterligare detaljuppgifter lämnas. Härav följer i synnerhet att de uppgifter som finns i det berörda företags bokföring måste kunna bli föremål för dubbelkontroller.

- 74 Ett av de instrument som den undersökande myndigheten har för att fullgöra sin skyldighet enligt artikel 6.8 i grundförordningen är nämligen kontroller på plats enligt artikel 16 i samma förordning, om nämnda myndighet finner det lämpligt. I artikel 6.7 i antidumpningsavtalet föreskrivs att "[f]ör att kontrollera erhållna uppgifter eller för att få ytterligare detaljer får myndigheterna när så krävs företa undersökningar i andra medlemsländer, förutsatt att de erhåller berörda företags samtycke och förutsatt att de underrättar representanter för regeringen i medlemslandet i fråga och [den staten] inte motsätter sig undersökningen".
- 75 Såsom tribunalen har slagit fast är parternas svar på det frågeformulär som föreskrivs i artikel 6.2 i grundförordningen, och den kontroll som kommissionen senare kan göra på plats enligt artikel 16 i samma förordning, väsentliga för antidumpningsförfarandets förlopp (se dom av den 30 april 2015, VTZ m.fl./rådet, T-432/12, ej publicerad, EU:T:2015:248, punkt 29 och där angiven rättspraxis).
- 76 Det ska även erinras om att det framgår av artikel 18.3 i grundförordningen (nu artikel 18.3 i förordning 2016/1036) att "[ä]ven om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga". Det följer dessutom av artikel 18.3 och 18.6 i grundförordningen (nu artikel 18.3 och 18.6 i förordning 2016/1036) att de uppgifter som de berörda parterna är skyldiga att lämna till kommissionen ska användas av unionsinstitutionerna för att fastställa slutsatserna i antidumpningsundersökningen och att dessa parter inte får utelämna relevanta uppgifter. Frågan huruvida en uppgift är nödvändig ska bedömas i varje enskilt fall (dom av den 14 december 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 52).
- 77 Dessutom ankommer det, såsom unionsdomstolen har påpekat, visserligen på kommissionen att i egenskap av undersökande myndighet fastställa förekomsten av dumpning, skada och orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan. Eftersom det emellertid inte finns någon bestämmelse i grundförordningen som ger kommissionen befogenhet att tvinga berörda parter att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar, är kommissionen beroende av att de berörda parterna samarbetar och lämnar nödvändiga upplysningar frivilligt (se analogt dom av den 30 april 2015, VTZ m.fl./rådet, T-432/12, ej publicerad EU:T:2015:248, punkt 29).
- 78 Det följer av det ovan anförda att undersökningen syftar till att möjliggöra för kommissionen att fullgöra sin uppgift och, bland annat att förstå och kontrollera hur uppgifter utarbetas och mer allmänt försäkra sig om "riktigheten" av de uppgifter som det företag som är föremål för undersökning har lämnat, som efter sin bästa förmåga och på ett uttömmande sätt ska besvara de frågor som kommissionen har ställt, och inte får underlåta att lämna alla uppgifter och förklaringar som behövs för att kontrollera riktigheten av de uppgifter som lämnats och i varje fall innan undersökningen avslutas, komma fram till ett tillförlitligt avgörande inom rimlig tid, vid äventyr att det annars inte kan beaktas. Såsom intervenienten har påpekat förhåller det sig på detta sätt i synnerhet när det, som i förevarande fall, rör sig om sifferuppgifter som kan sammanställas på grundval av olika antaganden och vars kontroll är av väsentlig betydelse för att säkerställa förfarandets integritet, särskilt när det är ostridigt att sökanden hade redovisat en låg vinst på [konfidentiellt]¹ av den inhemska försäljningen för den berörda produkten.
- 79 Det ska i det sistnämnda avseendet särskilt, såsom anförts bland annat i punkterna 54 och 55 ovan, erinras om att enligt artikel 2.4 första stycket i grundförordningen får försäljningen av den berörda produkten på exportlandets hemmamarknad till priser under summan av tillverkningskostnaderna per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, under vissa förutsättningar anses utgöra icke normal handel. Begreppet normal handel är avsett att

1 Konfidentiella uppgifter har maskerats.

med avseende på fastställandet av normalvärdet utesluta situationer i vilka försäljning på hemmamarknaden inte sker på normala handelsvillkor, särskilt när en produkt säljs till ett pris som understiger tillverkningskostnaderna (se dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

- 80 Kontrollen av om försäljningen på den inre marknaden är lönsam utgör således en viktig del av antidumpningsundersökningen. För detta ändamål föreskrivs i antidumpningsfrågeformuläret särskilt två avsnitt, med rubrikerna "Produktionskostnad" (avdelning F) och "Lönsamhet" (avsnitt G). Kontrollen på plats gör det möjligt för kommissionen att utföra andra kontroller till följd av de svar som har erhållits under tiden av det företag som är föremål för kontrollen.
- 81 Enligt kommissionen hade undersökningen emellertid visat att den bokföringsmässiga teknik som sökanden använt för att beakta det berörda avdraget för metallskrot hade gjort det möjligt för den att för det första dra av de materiella förluster som uppkommit under produktionsprocessen och för det andra de materiella förluster bland dessa som hade omvandlats till metallskrot, vilket i slutändan hade lett till ett dubbelt avdrag för sistnämnda från produktionskostnaden. Även om sökanden hade försökt förklara sitt system för kostnadsredovisning vid kontrollbesöket på plats, var det först efter antagandet av den preliminära förordningen, i dess yttrande över de preliminära slutsatserna av den 20 april 2015, som sökanden hade förklarat att de materiella förlusterna av metallskrot i dess analytiska redovisningssystem i själva verket utgjorde en del av de allmänna produktionskostnaderna och därför inte syntes i produktionskostnaden.
- 82 Kommissionen har i detta avseende gjort gällande att den mycket specifika metod för fördelning av kostnader som har använts av sökanden, som grundar sig på "produktionskostnader", eftersom den, enligt sökandens egna förklaringar, påverkar produktionsförlusten per enhet i olika delar av omställningskostnaden, såsom kostnader för arbetskraft, avskrivningar, elkostnader eller andra omställningskostnader, medför att uppgifter om tydligt fastställda produktionskostnader sammanblandas med allmänna uppgifter om de allmänna kostnaderna, med risk för dubbla avdrag för produktionsförlust och onaturlig minskning av de kostnader som detta medför, och möjliggör inte en noggrann kontroll av huruvida kostnaderna i samband med produktionen och försäljningen på ett rimligt sätt återspeglas i bokföringen.
- 83 Kommissionen har vidare påpekat att den, vid kontrollen av sanningsenligheten av sökandens påstående om att produktionskostnaden bör minskas till följd av det avdrag för metallskrot som begärts, ställdes inför andra problem. För det första har kommissionen, såsom även anges i skäl 76 i den preliminära förordningen, vars slutsatser bekräftas i skäl 62 i den angripna förordningen, erinrat om att den inte har kunnat beakta uppgifter om inköpspriset för den betydande volym varmvalsade ringar eller rullar som sökanden köpt av sin närliggande leverantör LISCO, eftersom dessa priser inte hade fastställts enligt armlängdsprincipen, vilket sökanden inte har bestritt. För det andra har sökanden framfört allt, såsom anges i skäl 61 i den angripna förordningen, inte vid något tillfälle under det administrativa förfarandet tillhandahållit tillförlitliga och exakta uppgifter om den faktiska volym inköpta varmvalsade ringar eller rullar som särskilt förbrukats i tillverkningsprocessen för den berörda produkten, utan har hänvisat till sina bokföringsmetoder, trots att det är ostridigt att sökanden även säljer varmvalsade ringar eller rullar, vilka således inte alla används i nämnda process.
- 84 Kommissionen har i detta avseende för det första anfört att tabellen över produktionskostnader, som är föremål för bilaga 54 som sökanden tillhandahöll som svar på antidumpningsfrågeformuläret, inte innehåller uppgifter om den totala "volym" varmvalsade ringar eller rullar som "köpts och förbrukats" i tillverkningsprocessen för den berörda produkten, trots att sökanden även säljer varmvalsade ringar eller rullar.
- 85 Kommissionen har, för det andra, anfört att den reviderade tabellen över produktionskostnaderna för den berörda produkten – som sökanden tillhandahöll efter kontrollbesöket på plats den 17 november 2014, som svar på en begäran som framställdes i början av nämnda besök att

tillhandahålla information om den volym varmvalsade ringar eller rullar som hade köpts av LISCO, i den mån det i den ursprungliga tabellen avseende produktionskostnaderna för den berörda produkten inte gjordes någon åtskillnad mellan produktionskostnaden för den produkt som tillverkats av produkter som köpts av LISCO och produktionskostnaden för den produkt som tillverkats av ringar eller rullar som framställts inom företaget och i vilken sökanden inte hade rapporterat produktionskostnaden för varmvalsade ringar eller rullar och kostnaden för tillverkningen av den berörda produkten som hade framställts av dessa för sig – enbart avsåg ”anskaffningsvärdet” för de ringar eller rullar som köpts och inte deras volym, såsom begärts.

- 86 Kommissionen har för det tredje hävdats att i den andra reviderade tabellen över produktionskostnader som sökanden tillhandahöll efter kontrollbesöket på plats den 21 november 2014, under vilket kommissionen hade begärt att sökanden, i tabellen i bilaga 54 som lämnats i svaret på frågeformuläret, skulle ange den plats där uppgifterna om den faktiska volymen varmvalsade ringar eller rullar som ”köpts och förbrukats” vid tillverkningen av den berörda produkten” förekom, och förklarade att den var tvungen att ersätta uppgifterna avseende inköp av ringar eller rullar med uppgifter om tillverkningen inom företaget, eftersom produktionskostnaderna per enhet understeg de som hade angetts i antidumpningsfrågeformuläret och kontrollerats på plats och följaktligen inte kunde användas av kommissionen, eftersom de inte längre kunde kontrolleras.
- 87 Det kan i detta hänseende konstateras att sökanden inte har bestritt att den inte vid något tillfälle har angett den exakta volym varmvalsade ringar eller rullar som köpts av dess närstående leverantör, LISCO, och som använts specifikt vid tillverkningen av den berörda produkten.
- 88 Såsom påpekats i punkt 78 ovan och, även om det antas att sökanden tillhandahöll alla nödvändiga förklaringar avseende den metod för kostnadsfördelning som den använt i god tid och att nämnda metod kan anses vara allmänt accepterad och känd, hade kommissionen under alla omständigheter rätt att begära att sökanden skulle tillhandahålla kommissionen all väsentlig information som den ansåg vara nödvändig för att förstå hur uppgifterna i fråga utarbetades och kontrollera riktigheten av det avdrag för metallskrot som ansökan avsåg, och särskilt uppgifterna om den totala volymen varmvalsade ringar och rullar som specifikt hade använts vid tillverkningen av den berörda produkten och som var den viktigaste faktorn i produktionskostnaden för den berörda produkten, och utan vilka uppgifterna uttryckta i värden inte kunde dubbelkontrolleras och en korrekt avstämning av försäljningen inte kunde genomföras. Såsom kommissionen och intervenienten med rätta har gjort gällande, och som framgår av skäl 61 i den angripna förordningen, ska nämligen de uppgifter som uttryckts i värden i bokslutet kunna kontrolleras i möjligaste mån med hjälp av tillförlitliga kvantitativa uppgifter för att säkerställa att bokföringen ger en rättvisande bild av företagets situation och för att i förevarande fall kunna kontrollera giltigheten av den metod för kostnadsfördelning som tillämpats av sökanden.
- 89 De argument som sökanden anfört för att motivera underlåtenheten att tillhandahålla information om den exakta inköpsvolym av varmvalsade ringar eller rullar som specifikt använts för tillverkning av den berörda produkten kan inte godtas.
- 90 Till skillnad från vad sökanden har påstått, hade det i avdelning F, med rubriken ”Produktionskostnad”, punkt 2, med rubriken ”Produktionsprocesser och produktionskostnad för den produkt som är föremål för undersökningen”, punkt 6 i antidumpningsfrågeformuläret, begärts att information skulle lämnas om volymen ”totala inköp av råvaror som använts vid tillverkningen av den produkt som är föremål för undersökningen”, medan sökanden, såsom framgår av punkt 102 nedan, av den anledningen tillhandahöll bilaga 56 avseende den förbrukade volymen varmvalsade ringar eller rullar för alla produkter som tillverkats av dessa ringar eller rullar, utan att begränsa den till de ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av endast den berörda produkten.

- 91 Dessutom, såsom har påpekats i punkt 85 ovan, i den mån sökanden, i samma tabell i bilaga 54 som tillhandahållits som svar på antidumpningsfrågeformuläret, bland annat hade sammanfört produktionskostnaden för den berörda produkt som sökanden tillverkat av varmvalsade ringar eller rullar "inom företaget" och produktionskostnaden för den berörda produkt som den tillverkat av varmvalsade ringar eller rullar som hade "köpts in", och inte hade rapporterat produktionskostnaden för varmvalsade ringar eller rullar och produktionskostnaden för den berörda produkten som framställts av dessa var för sig, kunde kommissionen, utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, anse att den inte kunde kontrollera att samtliga kostnader korrekt avspeglades i den rapporterade produktionskostnaden och att särskild uppmärksamhet skulle fästas vid den exakta fördelningen av kostnaderna med hjälp av uppgifter om förbrukade volymer.
- 92 I motsats till vad sökanden har hävdad, medförde den omständighet som anges i de preliminära slutsatserna och i skäl 76 i den preliminära förordningen – att kommissionen, med hänsyn till de band som fanns mellan sökanden och dess leverantör LISCO, för att fastställa produktionskostnaden för den berörda produkten, var tvungen att ersätta kostnaden för de varmvalsade ringar och rullar som köpts av LISCO med produktionskostnaden för varmvalsade ringar och rullar som tillverkats inom företaget – inte på något sätt att sökanden befriades från skyldigheten att tillhandahålla all nödvändig och tillförlitlig information, på kommissionens uttryckliga begäran, om den volym varmvalsade ringar och rullar som hade köpts in och förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten.
- 93 I avsaknad av nämnda information var kommissionen tvungen att förlita sig på en kvotmängd varmvalsade ringar eller rullar, oavsett deras användning vid bedömningen av det avdrag för metallskrot som begärts, och ersätta den okända volym som köpts av LISCO och som specifikt var avsedd för tillverkningen av den berörda produkten. För att ersätta kostnaden för inköp av varmvalsade ringar eller rullar av LISCO krävdes för övrigt kännedom om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar i fråga, eftersom produktionskostnaden inom företaget tillämpades på den volymen. Slutligen är det, såsom kommissionen har påpekat, i den mån produktionsprocessen för en platt kallvalsad produkt av varmvalsade ringar eller rullar är densamma, oavsett om dessa har köpts in eller tillverkats inom företaget och följaktligen kvoten kostnader/metallskrot också bör vara identisk i de båda fallen, väsentligt att förfoga över uppgifter om den volym varmvalsade ringar eller rullar som köpts in för att kontrollera att de två produktionsprocesserna leder till samma resultat och således bekräfta att de uppgifter som rör volymen varmvalsade ringar eller rullar som tillverkats inom företaget är giltiga.
- 94 Det argument som sökanden anfört som svar på en skriftlig fråga från tribunalen och under förhandlingen, att sökandet efter information om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar som köpts in för att tillverka just den berörda produkten skulle ha medfört en oproportionerlig arbetsbörda med hänsyn till att kommissionen inte hade efterfrågat den och att det var motiverat att anse att denna information inte längre var nödvändig, ska även det underkännas, eftersom kommissionen för det första inte vid något tillfälle har gett uttryck för sin avsikt att avstå från att erhålla nämnda information, och för det andra att sökanden inte har iakttagit verbörlig omsorg och frågat nämnda institution om begäran om information hade dragits tillbaka, såsom antagits. Såsom kommissionen vidare har påpekat, återkom den inte till nämnda begäran om information i sitt kompletterande frågeformulär, vilken upprättades efter kontrollbesöket den 9 februari 2015, enbart av det skälet att sistnämnda endast avsåg exportförsäljning och inte hade någon inverkan på ifrågavarande begäran.
- 95 Kommissionen har gjort gällande att den, då den inte har kunnat kontrollera riktigheten av det avdrag för metallskrot som sökanden begärt i avsaknad av fullständig och tillförlitlig information om den volym som den hade begärt, för att på ett korrekt sätt fullgöra sin uppgift att kontrollera riktigheten av de uppgifter som sökanden lämnat i enlighet med de krav som följer av bland annat artikel 6.8 i grundförordningen, på grundval av de uppgifter och de förklaringar som sökanden hade lämnat, närmare bestämt beräknat volymen återvinningsbart metallskrot som uppstått vid tillverkningen av

den berörda produkten, genom att först beräkna den totala summan för den berörda produkten som tillverkats av varmvalsade ringar eller rullar som köpts in eller tillverkats inom företaget för tre kategorier av den berörda produkten, som tillsammans motsvarar 87,5 procent av den totala produktionen räknat i volym. Av kommissionens förklaringar framgår att de varmvalsade ringar eller rullar som faktiskt förbrukats i tillverkningsprocessen för den berörda produkten har beräknats genom att det totala värdet av varmvalsade ringar eller rullar som köpts in och förbrukats i tillverkningsprocessen för den berörda produkten – såsom sökanden själv har uppgett i bilaga 54 till svaret på frågeformuläret – har dividerats med dessa produkters vägda genomsnittspris under undersökningsperioden. Jämförelsen mellan de två sifferuppgifterna visar emellertid, enligt kommissionen, att volymen varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats nästan motsvarade volymen av den berörda produkten som tillverkats. Denna slutsats gällde såväl i fråga om ringar eller rullar som köpts in som dem som tillverkats inom företaget. Slutsatsen att det begärda avdraget för metallskrot mot bakgrund av de uppgifter som lämnats följaktligen redan hade gjorts och att det således inte kunde godkännas en andra gång, vid äventyr att detta skulle leda till dubbla avdrag vad avser den aktuella summan av produktionskostnaderna för de olika typerna av den berörda produkten, förklarades i skäl 77 i den preliminära förordningen och i bilaga 2 till de preliminära slutsatserna.

- 96 Sökanden har i sitt yttrande över de preliminära slutsatserna bestridit sistnämnda slutsatser genom att för första gången förklara att metallskrotsförlusterna, det vill säga värdet av varmvalsade ringar eller rullar som omvandlas till metallskrot, hade bokförts som en del av de allmänna produktionskostnaderna och genom att lämna en tredje version av tabellen över produktionskostnaderna som visade metallskrotförlusterna i en separat kolumn genom att överföra vissa allmänna kostnader till denna nya kolumn. Som framgår av skäl 60 i den angripna förordningen motsvarar således produktionsförlusten enligt sökandens förklaringar den sammanlagda kostnaden för råvaror som inte omvandlas till slutprodukt plus de allmänna tillverkningskostnaderna för tillverkningsförlusten.
- 97 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att dessa förklaringar angående metoden för fördelningen av sökandens tillverkningskostnader lämnades först i svaret på de preliminära slutsatserna, oberoende av huruvida denna metod, såsom sökanden har hävdat, är ”välkänd och i hög grad accepterad” och huruvida de aktuella räkenskaperna ”överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper” i den mening som avses i artikel 2.5 första stycket i grundförordningen (nu artikel 2.5 första stycket i förordning 2016/1036). Det ankom emellertid på sökanden att redan i början av förfarandet och efter bästa förmåga tillhandahålla kommissionen alla upplysningar som var relevanta för en korrekt förståelse av denna metod för att inte riskera att hindra ett korrekt genomförande av antidumpningsförfarandet och för att göra det möjligt för kommissionen att i tid utföra nödvändiga kontroller.
- 98 För det andra har kommissionen, vid en analys av de uppgifter som lämnades till följd av de preliminära slutsatserna, påpekat att förutom den omständigheten att den angivna minskningen av de allmänna tillverkningskostnaderna i den nya tabellen motsvarade den sammanlagda summan av de angivna förlusterna, var värdet av det metallskrot som angetts såsom ett kostnadsavdrag, det vill säga ett belopp på [konfidentiellt] nya taiwanesiska dollar (TWD), i själva verket högre än värdet av de råvaror som ingick i produktionsförlusterna, det vill säga metallskrotsförlusterna, med ett belopp på [konfidentiellt] TWD.
- 99 Mot bakgrund av de uppgifter och de förklaringar som kommissionen förfogade över förefaller det inte som om kommissionens bedömningar i punkterna 95–98 ovan var uppenbart felaktiga, vilket innebär att kommissionen, utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, kunde anse att de uppgifter som lämnats i yttrandet över de preliminära slutsatserna hade ingetts för sent och inte var tillförlitliga.

- 100 Under alla omständigheter har sökanden, såsom angetts ovan särskilt i punkterna 83–87, vare sig i yttrandet över de preliminära slutsatserna eller i yttrandet över de slutgiltiga slutsatserna, direkt tillhandahållit den exakta information som begärts om den faktiska volymen varmvalsade ringar eller rullar som köpts in och använts för att tillverka den berörda produkten, trots att kommissionens uttryckliga begäran om detta redan framställdes i början av kontrollbesöket och oaktat den omständigheten att kommissionen, i motsats till vad sökanden har påstått, den första dagen för kontrollbesöket hade förvarnat sökanden om följderna av att dessa uppgifter saknades.
- 101 Tribunalen kan inte heller godta sökandens argument att den lämnat alla nödvändiga uppgifter för att kommissionen själv med tillräcklig precision ska kunna fastställa den volym varmvalsade ringar eller rullar som köpts in och använts specifikt vid tillverkningen av den berörda produkten.
- 102 I motsats till vad som gjorts gällande i repliken, innehåller varken bilaga 56 till svaret på frågeformuläret, som tillhandahåller information om den totala volymen varmvalsade ringar eller rullar som köpts in, eller tabellen i bilaga 6, med rubriken "Avstämning av försäljningen" som upprättats efter kontrollen, information om volymen varmvalsade ringar eller rullar som "förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten", trots att det i synnerhet är ostridigt att sökanden även tillverkar andra produkter än den berörda produkten, och, i synnerhet varmvalsade ringar eller rullar (19 000 ton på hemmamarknaden) och använder "svarta" varmvalsade ringar eller rullar för att tillverka "vita" varmvalsade ringar eller rullar, det vill säga "svarta" ringar eller rullar som har utglödats och betats. Intervenienten har i detta avseende påpekat att det framgår av de uppgifter som lämnats av sökanden, bland annat av bilaga 10 som upprättats efter kontrollen, att sökanden under undersökningsperioden tillverkat 200 000 ton "vita" varmvalsade ringar eller rullar, vilket är en betydande volym jämfört med den volym kallvalsade ringar eller rullar av rostfritt stål (550 000 ton) som tillverkats eller sålts.
- 103 Den förklaring som för första gången lämnades i repliken, enligt vilken de varmvalsade ringar eller rullar som hade köpts in av LISCO är "svarta ringar eller rullar", såsom angetts i bilaga 56 till svaret på antidumpningsfrågeformuläret, det vill säga halvfabrikat av vilka de få produkter som sålts och inte förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten återfinns i tabellen i bilaga 6 med rubriken "Avstämning av försäljningen", vilket innebär att alla övriga "svarta ringar eller rullar" har förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten, ska under alla omständigheter avvisas då den lämnats för sent, eftersom kommissionen inte längre kunde kontrollera riktigheten av uppgifterna i den tabellen, medan inget hindrat sökanden från att göra dessa förtydliganden, bland annat som svar på de preliminära slutsatserna eller de slutgiltiga slutsatserna och på de upprepade förfrågningarna från kommissionen att få tillgång till exakta uppgifter om de olika varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten. Kommissionen har vidare tillagt att tabellerna i bilaga 56 till svaret på antidumpningsfrågeformuläret inte innehåller uppgifter om försäljningen av "svarta" ringar eller rullar, eftersom den siffra som motsvarar försäljningslinjen är 0 för de fyra kvartalen år 2013, vilket innebär att enbart den omständigheten att tabellen i ovannämnda bilaga 6 ingetts under kontrollen inte kan ändra denna slutsats och att det vid en jämförelse av uppgifter om den totala förbrukningen av varmvalsade ringar eller rullar av sökanden under undersökningsperioden som återfinns i tabellerna i ovannämnda bilaga 56 ([*konfidentiellt*] TWD) och uppgifter om förbrukning av varmvalsade ringar eller rullar som angetts ovan i ovannämnda bilaga 54 ([*konfidentiellt*] TWD), framgår att den förbrukning som angetts i den förstnämnda tabellen är klart högre än den som angetts i den sistnämnda, vilket visar att förbrukningen av varmvalsade ringar eller rullar inte enbart avsåg tillverkningen av den berörda produkten och motiverade i än högre grad kommissionens begäran om upplysningar om de volymer som förbrukats för att kontrollera riktigheten av de uppgifter som sökanden lämnat.
- 104 Det kan konstateras att det inte verkar som om kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den formulerade dessa bedömningar mot bakgrund av de förklaringar som den förfogade över.

- 105 Av det ovan anförda följer under alla omständigheter att sökanden visserligen även efter kontrollbesöket på plats hade lämnat kompletterande uppgifter och andra kompletterande uppgifter efter det att den preliminära förordningen hade antagits, men att den inte vid något tillfälle hade tillhandahållit uppgifter om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten, som kommissionen kunde betrakta som nödvändiga för att fullgöra sitt kontrolluppdrag, bland annat i den mån som frågan om avdrag för metallskrotet som begäran avsåg sammanhänger med den volym varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten. Som förklaring till sin vägran att tillhandahålla de berörda uppgifterna har sökanden enbart gjort gällande att, förutom att dessa inte var nödvändiga, kommissionen själv hade kunnat beräkna nämnda mängd på grundval av tillgängliga uppgifter.
- 106 Artikel 6.2 i grundförordningen kan emellertid inte tolkas så, att den gör det möjligt för de berörda parterna att, i sina svar på antidumpingfrågeformulären, inte omedelbart ange alla uppgifter som åtföljs av alla förklaringar som är nödvändiga för att kommissionen ska kunna fullgöra sin uppgift att kontrollera riktigheten av de uppgifter som lämnats beträffande såväl volymen förbrukade produkter som metoderna för kostnadsfördelning i de värden som använts, och att avslöja sådana nödvändiga upplysningar eller förklaringar endast med hänsyn till hur utredningen utvecklas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 maj 2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl./rådet, T-633/11, ej publicerad, EU:T:2014:271, punkt 61).
- 107 Av den rättspraxis som anges ovan i punkt 77 framgår att det enligt grundförordningen visserligen åligger kommissionen att i egenskap av undersökande myndighet avgöra om den produkt som avses med antidumpningsförfarandet är föremål för dumpning och vållar skada när den övergår till fri omsättning inom unionen, och att det således inte ankommer på den institutionen att överföra en del av den bevisbörda som åvilar den. Kommissionen har enligt grundförordningen emellertid inga undersökningsbefogenheter som ger den rätt att tvinga producenter eller exploatörer som utpekats i ett klagomål att lämna upplysningar. Kommissionen är under dessa förhållanden beroende av att parterna samarbetar frivilligt för att lämna nödvändiga upplysningar inom utsatta frister. Parternas svar på det frågeformulär som föreskrivs i artikel 6.2 i grundförordningen och den kontroll som kommissionen senare kan göra på plats och som föreskrivs i artikel 16 i den ovannämnda förordningen är härvid väsentliga för antidumpningsförfarandets förlopp. Antidumpningsförfarandet innebär en risk för att institutionerna beaktar andra uppgifter än dem som lämnats som svar på frågeformuläret när de företag som åsyftas med undersökningen inte samarbetar, vilket syftar till att uppmuntra dessa företag till att samarbeta lojalt och omsorgsfullt (dom av den 30 april 2015, VTZ m.fl./rådet, T-432/12, ej publicerad, EU:T:2015:248, punkt 29).
- 108 Det åligger visserligen unionsdomstolarna att säkerställa att institutionerna beaktat alla relevanta omständigheter och att de utvärderat handlingarna i ärendet med erforderlig noggrannhet för att det konstruerade normalvärdet ska kunna anses ha fastställts på ett skäligt sätt (se dom av den 10 mars 2009, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet, T-249/06, EU:T:2009:62, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 109 I förevarande fall tillämpade kommissionen emellertid inte artikel 18.1 i grundförordningen (nu artikel 18.1 i förordning 2016/1036), utan underkände endast de delar av sökandens svar på antidumpningsfrågeformuläret vars riktighet den inte kunde kontrollera i tid mot bakgrund av sökandens förklaringar. Under dessa omständigheter kunde kommissionen, utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, slå fast att de aktuella uppgifterna innehöll motsägelser och brister, och att det trots all den omsorg som kommissionen visat vid undersökningen av dessa uppgifter kvarstod tvivel om deras tillförlitlighet, så att den med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall hade fog för att vägra att bevilja begäran om avdrag för metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten.

- 110 Det ska slutligen tilläggas att sökanden, såsom framgår av ovanstående överväganden, inte har förmått inge tillräcklig bevisning för att de bedömningar av omständigheterna som återges i den angripna förordningen, vad avser vägran att dra av värdet på metallskrot från tillverkningskostnaden för den berörda produkten, ska förlora sin trovärdighet. Sådan bevisning krävs emellertid för att styrka att en unionsinstitution har gjort en sådan uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna som skulle kunna motivera att en akt ogiltigförklaras (se, analogt, dom av den 11 september 2014, Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 62).
- 111 Under dessa omständigheter konstaterar tribunalen att kommissionen, utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning eller fel i sin tolkning av artikel 2.5 i grundförordningen, har kunnat avslå begäran om avdrag för återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten, eftersom den inte haft möjlighet att noggrant kontrollera om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten på ett rimligt sätt återspeglades i bokföringen. I den mån som sökanden har hävdat att åsidosättandet av artikel 2.5 i grundförordningen innebär ett åsidosättande av artikel 2.3 i grundförordningen, ska även denna invändning underkännas.
- 112 Vad för det tredje gäller sökandens påstående att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att inte medge avdraget för värdet av återvunnet metallskrot från tillverkningskostnaden för den berörda produkten, ska det erinras om att en rättsakt innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter framgår att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget, i syfte att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet (dom av den 14 juli 2006, Endesa/kommissionen, T-417/05, EU:T:2006:219, punkt 258). Av det ovan anförda framgår emellertid inte enbart att kommissionen inte har gjort sig skyldig till någon felaktig rättstillämpning eller uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att inte godta det avdrag som begäran avser, utan även att sökanden inte heller har lämnat någon förklaring till sitt påstående om ett påstått maktmissbruk och till stöd för detta förebringat någon särskild bevisning.
- 113 Mot bakgrund av ovanstående kan talan inte bifallas på någon del av den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen

- 114 Sökanden har gjort gällande att försäljningen av den berörda produkten till dess oberoende kund, [konfidentiellt], som även är distributör av den berörda produkten, på 120 000 ton under undersökningsperioden, som den inte avsåg att exportera och vars slutliga destination sökanden inte kände till, var en inhemsk försäljning som kommissionen borde ha beaktat för att fastställa normalvärdet i enlighet med artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen.
- 115 Enligt sökanden har kommissionen åsidosatt artikel 2.1 i grundförordningen genom att utan tillräcklig motivering, vid fastställandet av normalvärdet, underlåta att beakta försäljningen av den berörda produkten till dess oberoende kund i Taiwan vid normal handel.
- 116 Kommissionen har dessutom åsidosatt artikel 2.2 i grundförordningen genom att inte beakta ordalydelsen i denna bestämmelse då den bortsett från inhemsk försäljning endast på grund av att produkterna exporterades av en oberoende kund efter försäljningen. Om det antas att skäl 59 i den angripna förordningen kan förstås så, att kommissionens beslut att inte beakta denna försäljning till en oberoende inhemsk kund enbart grundar sig på konstaterandet att de berörda varorna exporterades vid ett senare tillfälle, strider ett sådant kriterium mot artikel 2.2 i grundförordningen, enligt vilken kommissionen borde ha visat att sökanden inte hade "för avsikt" att de produkter som omfattades av försäljningen skulle vara föremål för inhemsk förbrukning. Enligt sökanden var de berörda produkter som sålts avsedda att användas av en oberoende inhemsk handlare och sökanden hade inte någon möjlighet att kontrollera huruvida sålda produkter exporterades vid ett senare tillfälle.

- 117 Sökanden har i detta avseende gjort gällande att uttrycket ”intended” i den engelska versionen av artikel 2.2 i grundförordningen hänvisar till säljarens avsikt vid försäljningstidpunkten och när säljaren framförhandlar och fastställer försäljningspriset på grundval av det ändamål som produkten är avsedd för. Enligt sökanden kan avsikten att den sålda produkten ska användas för förbrukning på hemmamarknaden antas föreligga när produkten säljs till en oberoende kund på hemmamarknaden utan att säljaren har en specifik avsikt eller utan att det finns något exportperspektiv eller säljaren inte känner till att den sålda produkten exporteras. Avsikten, eller i vart fall säljarens subjektiva kännedom vid tidpunkten för försäljningen avseende den senare exporten utgör det relevanta kriteriet även i WTO:s rättspraxis.
- 118 Denna tolkning, som grundar sig på indikatorer som kan kontrolleras på ett objektivet sätt, är även förenlig med den inneboende logiken i grundförordningens funktion som syftar till att fastställa de verkliga prisskillnaderna mellan den inhemska försäljningen och exportförsäljningen.
- 119 Vad särskilt beträffar kriteriet ”perspektiv” eller ”förutsägbarhet”, används detta bland annat för att bedöma förekomsten av exportsubventioner, såväl i WTO-lagstiftningen som i unionslagstiftningen. Fastställandet av huruvida försäljningen av en produkt utgör en exportförsäljning sker enligt en liknande logik, som objektivet sett skulle kunna kontrolleras, särskilt beroende på om försäljningen till en oberoende kund på hemmamarknaden är kopplad till en faktisk eller förutsebar export. I detta hänseende kan inte förekomsten av sökandens exportorienterade rabattpolitik leda till den slutsatsen att sökanden skulle ha förutsett att den omtvistade försäljningen till [*konfidentiellt*] skulle återexporteras, eftersom denna exportorienterade rabattpolitik, kallad ”rabatter för senare tillverkning/export”, inte avser den berörda produkten, då den inte avser ren återförsäljning av den berörda produkten och således inte är relevant i förevarande fall, utan uppmuntrar till att den berörda produkten exporteras efter bearbetning. Sökanden påstår sig inte heller känna till om och hur den försäljning av produkter som omfattas av denna typ av rabatter kommer att säljas vidare på en marknad, vilken som helst. Omständigheterna i förevarande fall innebär inte att sökanden borde ha förutsett att dess exportorienterade rabatter skulle användas för att köpa produkter som i slutändan skulle komma att exporteras som sådana, i strid med dess egen rabattpolitik.
- 120 Vad gäller kriteriet ”kännedom”, har sökanden gjort gällande att det av kommissionens praxis framgår att denna institution använder sig av detta kriterium för att identifiera exportförsäljning i den mening som avses i artikel 2.8 i grundförordningen (nu artikel 2.8 i förordning 2016/1036), även om ordet ”intended” inte förekommer i denna bestämmelse, varför detta kriterium *a fortiori* kan vara relevant i fråga om försäljning som är avsedd för inhemsk förbrukning. Nämnade kännedom kan styrkas med objektiva bevis beroende på de faktiska omständigheterna i målet. I förevarande fall har det inte bestritts att sökanden saknade kännedom om att de produkter som den sålde till köparen i fråga skulle återexporteras, vilket också förklarar varför sökanden fakturerade försäljningen till [*konfidentiellt*] med beaktande av mervärdesskatten med en skattesats på 5 procent, i motsats till den mervärdesskattesats på 0 procent som är tillämplig på exportförsäljning.
- 121 Slutligen gör den tolkning som kommissionen förespråkar det möjligt att ålägga en producent oförutsägbara antidumpningstullar, oberoende av den sistnämndas prispolitik, vilket strider mot det allmänna målet med förutsebarhet som eftersträvas i grundförordningen och i WTO-lagstiftningen.
- 122 Kommissionen har, genom att i skäl 56 i den angripna förordningen ange att ”avsaknad av kunskap om slutdestinationen för en försäljning [inte] är avgörande” och genom att inte bestrida att sökanden vid tidpunkten för försäljningen saknade kännedom om slutdestinationen för den produkt som sålts av dess oberoende kund, således åsidosatt artikel 2.2 i grundförordningen genom att inte beakta den aktuella försäljningen vid fastställandet av normalvärdet.
- 123 Kommissionen och intervenienten har bestritt sökandens argument.

- 124 Det ska först påpekas att enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet för den berörda produkten "vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel", och att enligt punkt 2 i samma artikel är det den likadana produkten "avsedd för förbrukning på hemmamarknaden", som vanligtvis används för att fastställa normalvärdet, förutsatt att försäljningsvolymen utgör minst 5 procent av försäljningsvolymen till unionen av produkten i fråga.
- 125 Dessutom är syftet med begreppet normal handel, såsom har angetts i punkt 53 ovan, att säkerställa att normalvärdet i så hög grad som möjligt motsvarar det normala priset för en likadan produkt på exportörens hemmamarknad. Om villkoren och förutsättningarna för en försäljning skiljer sig från de affärsmetoder som tillämpas för den likadana produkten på nämnda marknad vid den relevanta tidpunkten för fastställande av dumpning utgör den försäljningen inte en lämplig grund för fastställande av normalvärdet för den likadana produkten på nämnda marknad (dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 28).
- 126 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen genom att utan tillräcklig motivering anse att viss försäljning av den berörda produkten till oberoende köpare vid normal handel i exportlandet skulle uteslutas vid fastställandet av normalvärdet endast på grund av att de berörda produkterna hade exporterats vid en senare tidpunkt. Kommissionen har särskilt med hänsyn till ordalydelsen i artikel 2.2 i grundförordningen, enligt vilken försäljningen av den berörda produkten "avsedd för förbrukning på hemmamarknaden" normalt används för att fastställa normalvärdet, med giltig verkan kunnat utesluta denna försäljning från beräkningen av normalvärdet först efter det att den styrkt att säljaren, vid tidpunkten för försäljningen, hade kännedom om exporten av de berörda produkterna eller förutsåg att köparen skulle sälja dessa produkter vidare för export.
- 127 När det gäller tolkningen av unionsrättsbestämmelser framgår det av fast rättspraxis att inte bara deras lydelse ska beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelserna ingår i (dom av den 19 september 2000, Tyskland/kommissionen, C-156/98, EU:C:2000:467, punkt 50, dom av den 25 oktober 2011, eDate Advertising m.fl., C-509/09 och C-161/10, EU:C:2011:685, punkt 54, och dom av den 26 juli 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, punkt 73).
- 128 När det mer specifikt gäller ordalydelsen i en unionsbestämmelse följer det av domstolens fasta praxis att den formulering som använts i en av språkversionerna inte ensam kan ligga till grund för tolkningen av denna bestämmelse eller ges företräde framför övriga språkversioner. Unionsbestämmelserna ska nämligen tolkas och tillämpas på ett enhetligt sätt mot bakgrund av de olika versionerna på samtliga unionsspråk. I händelse av bristande överensstämmelse mellan språkversionerna av en unionsrättslig text, ska den aktuella bestämmelsen tolkas med hänsyn till systematiken i och ändamålet med de föreskrifter i vilka den ingår (se dom av den 1 mars 2016, Alo och Osso, C-443/14 och C-444/14, EU:C:2016:127, punkt 27 och där angiven rättspraxis).
- 129 Det ska för det första konstateras att det i förevarande fall föreligger skillnader mellan de olika språkversionerna av den aktuella bestämmelsen. Enligt den engelska versionen av artikel 2.2 i grundförordningen utgör försäljning av den berörda produkt som ska beaktas som inhemsk försäljning vid fastställandet av normalvärdet, visserligen försäljning av den berörda produkt som är "avsedd" för förbrukning på hemmamarknaden, vilket skulle kunna tolkas på så sätt att säljarens avsikt är det relevanta kriteriet, men i andra språkversioner av denna bestämmelse, såsom den franska, tyska, nederländska, spanska, italienska, danska, finska eller tjeckiska används uttrycken "destiné", "zum Verbrauch", "bestemde", "destinado", "destinato", "bestemt", "tarkoitetun" respektive "ke", som hänvisar till den berörda produktens destination, och inte till producentens avsikt vad gäller nämnda destination vid tidpunkten för försäljningen.

- 130 För det andra kan det konstateras att i artikel 2.1 i antidumpningsavtalet, i likhet med de versioner av artikel 2.2 i grundförordningen som nämns i punkt 129 ovan, i vilka det hänvisas till den avsedda destinationen för försäljningen och inte till säljarens avsikt vad gäller destination, används på dessa tre officiella språk uttrycken "destined for consumption" på engelska, "destiné à la consommation" på franska och "destinado al consumo" på spanska. Av rättspraxis följer emellertid att bestämmelserna i grundförordningen i möjligaste mån ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i antidumpningsavtalet (dom av den 22 maj 2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl./rådet, T-633/11, ej publicerad, EU:T:2014:271, punkt 38, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 9 januari 2003, Petrotub och Republica/rådet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 57).
- 131 Såsom sökanden har anfört har WTO-panelen i fotnot 339 i sin rapport av den 16 november 2007 i tvisten "Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge" (WT/DS 337/R), visserligen noterat att, "om en producent [sålde] en produkt till en oberoende exportör (eller till en oberoende handlare) med vetskap om att denna produkt [skulle] exporteras, [kunde] försäljningen inte kvalificeras som försäljning avsedd för inhemsk förbrukning". Det går emellertid inte att enbart av detta konstaterande, såsom sökanden har hävdad, dra slutsatsen att avsaknaden av faktisk kännedom om slutdestinationen för den berörda produkten på export med nödvändighet har lett till att den aktuella försäljningen ansågs vara avsedd för inhemsk förbrukning, trots att den berörda produkten, såsom i förevarande fall, har exporterats. Samma överväganden gäller för övrigt sökandens argument avseende skäl 20 i kommissionens förordning (EG) nr 1023/97 av den 6 juni 1997 om införande av en preliminär antidumpningstull på viss import av flata lastpallar av trä med ursprung i Polen samt om godtagande av de åtaganden som gjorts av vissa exportörer i samband med denna import (EGT L 150, 1997, s. 4), i vilket det i fråga om fastställandet av exportpriset anges att "[e]ftersom tillverkaren kände till lastpallarnas slutliga bestämmelseort, ansågs det att dessa såldes på export till gemenskapen av tillverkaren i fråga".
- 132 För det tredje bekräftas tolkningen att det inte är nödvändigt att efterforska säljarens särskilda avsikt eller kännedom om den slutliga bestämmelseorten för den berörda produkten genom en analys av det sammanhang i vilket den aktuella bestämmelsen ingår. Varken begreppet dumpning i den mening som avses i artikel 2 i grundförordningen eller begreppet skada som föreskrivs i samma förordning (nu artikel 3 i förordning 2016/1036) eller begreppet kringgående som är föremål för artikel 13 i denna förordning (nu artikel 13 i förordning 2016/1036) förutsätter, som villkor för tillämpning, att en särskild avsikt fastställs hos den berörda parten, utan kräver att objektiva villkor uppfylls oberoende av om den berörda parten har en särskild avsikt eller kännedom. Dessutom innehåller inte artikel 2.2 i grundförordningen eller för övrigt artikel 2.8 i denna förordning, avseende fastställandet av exportpriset, någon hänvisning till kriteriet kännedom hos den berörda parten, i motsats till artikel 10.4 i grundförordningen (nu artikel 10.4 i förordning 2016/1036), där det med avseende på en retroaktiv tillämpning av en antidumpningstull uttryckligen föreskrivs att "importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan".
- 133 För det fjärde ska det konstateras att denna tolkning även är förenlig med syftet med antidumpningsundersökningen, som består i att unionens institutioner ska söka objektiva bevis genom att använda de verktyg som står till deras förfogande enligt grundförordningen och på grundval av ett frivilligt samarbete från de ekonomiska aktörernas sida, det vill säga i synnerhet svaren på antidumpningsfrågeformuläret, eventuella kontroller på plats och de berörda parternas synpunkter på informationsmaterial, såsom det har erinrats om i punkt 107 ovan, för att fastställa huruvida det förekommit en eventuell dumpning efter att ha fastställt normalvärdet för den berörda produkten i enlighet med artikel 2 i grundförordningen.
- 134 Att i detta sammanhang som villkor för att utesluta försäljning av produkter som har exporterats vid fastställandet av normalvärdet för den berörda produkten, uppställa att det visas vilken avsikt eller kännedom säljaren faktiskt hade vid tidpunkten för försäljningen vad gäller den slutliga destinationen för den berörda produkten, i den mån denna bevisning i praktiken kan visa sig vara omöjlig att

- förebringa, skulle i slutändan göra det möjligt att vid fastställandet av normalvärdet i enlighet med artikel 2 i grundförordningen beakta priser för exporterade varor som skulle kunna påverka och äventyra det korrekta fastställandet av normalvärdet.
- 135 För det femte ska det tilläggas att denna tolkning även är förenlig med principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet som sökanden har åberopat, medan tillämpningen av ett kriterium som grundar sig på säljarens särskilda avsikt eller kännedom skulle innebära att frågan huruvida försäljningspriset för de exporterade produkterna ska beaktas vid fastställandet av normalvärdet skulle bli beroende av en subjektiv omständighet, vars förekomst i praktiken kan visa sig slumpmässig eller till och med, såsom har påpekats, omöjlig att fastställa.
- 136 Det ska i förevarande fall särskilt påpekas att kommissionen, vid antagandet av den preliminära förordningen, med utgångspunkt i tolkningen att det inte var nödvändigt att visa att säljaren hade en särskild avsikt eller kännedom om den berörda varans slutliga destination, uteslöt viss försäljning som rapporterats som inhemsk försäljning från beräkningen av normalvärdet, efter att bland annat i skäl 63 i förordningen ha påpekat att en beräkning, baserad på de uppgifter om produktionen som lämnats av de fem företag som samarbetat och statistik över import och export av den berörda produkten i Taiwan under undersökningsperioden, hade bekräftat att omkring 50 procent av den försäljning på hemmamarknaden som rapporterats av de exporterande tillverkarna som samarbetat var indirekt exportförsäljning som inte var avsedd för inhemsk förbrukning. I synnerhet framgick det av de uppgifter som lämnades i de preliminära slutsatserna att den produktionsnivå som de fem exporterande tillverkarna som samarbetat hade rapporterat under undersökningsperioden visserligen uppgick till [konfidentiellt] ton av den berörda produkten och att den officiella exportstatistiken innehöll uppgifter om en kvantitet på 717 671 ton av samma produkt, medan kvantiteten av den inhemska försäljning som rapporterats av samma exporterande tillverkare uppgick till [konfidentiellt] ton, det vill säga till mer än två gånger skillnaden mellan de två första siffrorna. För att försäkra sig om att normalvärdet endast grundade sig på de priser som fastställts för den inhemska förbrukningen, hade kommissionen, vid antagandet av den preliminära förordningen, förklarat att den antagit ett försiktigt synsätt när den, från beräkningen av normalvärdet, följaktligen uteslutit den sammanlagda försäljningen av den berörda produkten till "distributörer" i Taiwan, motsvarande [konfidentiellt] ton, till skillnad från försäljning till "slutanvändare i Taiwan", som beaktades.
- 137 Kommissionen ersatte därefter det övergripande riskbaserade synsättet, enligt vilket stora kategorier av köpare av den berörda produkten beaktades, med ett synsätt som grundar sig på förekomsten av objektiva bevis för att den berörda distributören exporterar den berörda produkten. I skäl 59 i den angripna förordningen anges nämligen att kommissionen i stället för att helt utesluta försäljning till distributörer från beräkningen av normalvärdet endast uteslöt den inhemska försäljning för vilken otillräcklig objektiv bevisning förelåg för att den faktiskt exporterades. Enligt samma skäl granskade kommissionen den rapporterade försäljningen i fråga och klassificerade den som inhemsk eller avsedd för export på grundval av situationen för var och en av de berörda exporterande tillverkarna. Av detta skäl framgår slutligen att subjektiva faktorer, såsom avsikt eller kunskap eller avsaknad därav, inte spelade någon roll för kommissionens objektiva bedömning, till skillnad från exportorienterade rabatter som bland annat räknades som relevant bevisning.
- 138 Det ska i detta avseende för det första konstateras att undersökningen bland annat visade att ett visst antal av de försäljningar som sökanden rapporterat som inhemska hade varit föremål för exportorienterade rabatter enligt ett system som tillämpades några månader under undersökningsperioden och som var avsett att skapa incitament för lokala servicecentra (distributörer) som exporterar sina stålprodukter, såsom kommissionen angav i skäl 64 i den preliminära förordningen.

- 139 Sökandens argument att nämnda rabatt, med rubriken ”Andra rabatter för produktion/export”, inte är ett relevant bevis, bland annat eftersom den inte utgör en exportrabatt för den berörda produkten, utan avser försäljning av obearbetade produkter som kräver bearbetning innan de exporteras som bearbetade produkter, kan inte godtas.
- 140 Tribunalen konstaterar nämligen, liksom kommissionen och såsom framgår av bland annat sökandens skrivelse av den 9 februari 2015, som svar på en fråga som ställts av kommissionen under undersökningen, att nämnda rabatt avser försäljningsvolymen för den berörda produkten som är avsedd för export efter bearbetning i enlighet med det aktuella rabattsystemets syfte och att den följaktligen inte avser de volymer av den berörda produkten som är avsedd för inhemsk förbrukning i Taiwan. Denna bearbetning går dessutom hand i hand med exporten av den berörda produkten och omfattar, såsom även framgår av skäl 14 i den preliminära förordningen, [*konfidentiellt*], på sin höjd, minimala ingrepp i dessa produkter, såsom slipning eller skärning, utan att den därav följande produkten ändras så att den inte längre omfattas av definitionen av den berörda produkten.
- 141 För det andra angav sökanden i sitt svar på antidumpningsfrågeformuläret att den tillämpade en sådan rabatt på export och bevis för att en sådan rabatt tillämpades återfanns i registret över sökandens inhemska försäljning under kontrollbesöket på plats. Dessutom avsåg denna rabatt, såsom sökanden själv uppgett i sin skrivelse av den 9 februari 2015, som svar på en fråga från kommissionen under undersökningen, som exempel, 40 procent av sökandens försäljning till sin största kund i Taiwan, distributören [*konfidentiellt*], i december 2013.
- 142 För det tredje och i synnerhet, vilket även framgår av skäl 59 i den angripna förordningen, har andra objektiva bevis för att försäljningsprodukter som rapporterats som inhemsk försäljning faktiskt exporterades kunnat insamlas. Kommissionen har i detta avseende påpekat att så var fallet med försäljning till [*konfidentiellt*], som även är distributör av den berörda produkten, så att den till slut från den inhemska försäljningen endast utslöt de 120 000 ton som sökanden hade sålt under undersökningsperioden till sin kund [*konfidentiellt*], som enligt undersökningen endast hade sålt en försumbar kvantitet av den berörda produkten på hemmamarknaden.
- 143 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att sökanden inte har visat att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att inte beakta sökandens försäljning till sin kund [*konfidentiellt*] vid fastställandet av normalvärdet på grund av att det fanns objektiva bevis för att nämnda försäljning i själva verket utgjorde exportförsäljning, särskilt när det fastställts att en del av försäljningen i fråga var föremål för ett system för exportrabatt, såsom det som tillämpats av sökanden, och försäljningsavtal följaktligen ingicks till priser som understeg priset på den berörda produkten, som var avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, med vetskap om att dessa priser uppmuntrade till export av den berörda produkten.
- 144 Följaktligen kunde kommissionen lagligen och utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning utsluta den aktuella försäljningen från fastställandet av normalvärdet med tillämpning av artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen.
- 145 Av det anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden och att talan följaktligen ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 146 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och intervenienten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökandena har tappat målet och ska därför bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens och intervenientens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Yieh United Steel Corp. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.**

Buttigieg

Berke

Costeira

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 december 2019.

Underskrifter